గోపాలం ఆ ఇంట్లోకి వచ్చి నెల దాటుతూంది. అతనికి ఈమధ్య ఓ ఆఫీసులో మంచి ఉద్యోగం దొరికింది ముందూ వెనకా ఎవరూ లేకపోవడం చేత ఎక్కడైతేనేంలే అని ఉద్యోగం దొరగ్గానే ఈ వూరు వచ్చేశాడు. ఆ రోజు ఆదివారం తన గదిలో కూర్చుని పేపరు చదువుకుంటున్నాడు. గదిబయట అతనికి సుతిమెత్తని అడుగుల చప్పుడు వినిపించింది. ఆ చప్పుడు వినిపించగానే అతను ఎలర్ట్ అయిపోయాడు. తలుపు తోసుకుని అందమైన ఒక అమ్మాయి అతని గదిలోకి వచ్చింది. "రండి శ్యామలా!" అని అతను ఆహ్వానిం చాడు. ఆమె లోపలికి వస్తూనే "ఈవే పేపరిస్తారా?" అంది "దానికేం తొందర కబుర్లేమయినా చెప్పండి" అన్నాడతను "తర్వాత మాట్లాడుకుందాం. నాన్నగారికి భోజనం పెట్టాలి" అని ఆమె పేపరందు కుని వెళ్లిపోయింది. ఆమె తండ్రి వాచీలు రిపేర్ చేస్తాడు. మెయిన్ రోడ్ లో అతనికో షాపువుంది ఈమె డిగ్రీ చదువు తూంది. గోపాలం గది ఎదురువాటాలో ఉంటున్నారు వాళ్లు. ఆ అమ్మాయిని

చూడగానే మొదట్లో గోపాలం చకితుడై పోయాడు. ఆమెలో సౌందర్యంకాక అంతకు మించిన మరేదో వున్నట్లని పించింది. చాలా లోతుగానూ నెమ్మదిగానూ మాట్లాడుతుంది.

ఆమెతో అతనికి పరిచయం ఇలా అయ్యింది. నెలరోజుల కింద తనగదిలో దిగాక సామాన్లన్నీ సర్దుకుంటూ ఉండగా ఎవరో వెనకనించి "నేను లోపలికి రావచ్చా?" అని అడిగారు. గోపాలం వెనక్కి చూసేసరికి ఈ అమ్మాయి నిలబడి వుంది. అతనాశ్చర్యంగా చూస్తూ "రండి" అన్నాడు. ఆమె లోపలికి వచ్చి సామాన్లన్నీ చూస్తూ "ఇంకా సర్దడం పూర్తి కాలేదా?" అని అడిగి, "మేం ఈ కాంపౌండులోనే వుంటున్నాం. నా పేరు శ్యామల. మా నాన్న వాచీలు రిపేరు చేస్తాడు. మా ఇంట్లో ఇంకెవరూ లేరు" అంది. గోపాలం కూడా తన పేరూ, ఉద్యోగం చెప్పుకున్నాడు. ఆమె అతని పుస్తకాలన్నీ తిరగేసింది. దాస్తోవిస్కీ "క్రైమ్ అండ్ పనిష్మెంట్" తీసుకుని "దీన్ని చదివి యిస్తాను" అంది. "అలాగే ఇవ్వండి" అన్నాడు గోపాలం. ఆమెని చూస్తుంటే అతనికి ఒక్కో క్షణం ఒక్కో వాట్ పెరిగిపోతున్న బల్బులా కనిపిస్తోంది. ఆమె వెళ్ళిపోయింది. ఐనాగూడా అతి మార్దవమైన ఆ గొంతుక ఇంకా గదిలో మోగుతూ వున్నట్టే వుంది. అకస్మాత్తుగా చల్లని గాలులు వీచే తోటలో అతన్ని విసిరేసినట్టు ఫీలయ్యాడు. ఆ నాటినుంచి శ్యామలను గూర్చి ఆలోచించడం అతనికో ముఖ్య వ్యాపకమై పోయింది. ఆమెని తాను ప్రేమిస్తున్నా డని నిశ్చయం చేసుకున్నాక ఆమెతో మాట్లాడదామని అనుకున్నాడు కానీ ఎప్పుడూ ఏదో అంతరాయం కలిగేది. ఒక్కోసారి అది సమయం కాదనిపించేది. రోజూ ఆమె అతని గదికి వచ్చి దినపత్రిక తీసుకుపోతుంది అయితే అప్పుడు ఒక్క నిమిషంగూడా వుండదు. ఆమెకి ఎక్కువగా మాట్లాడే అలవాటు లేదు. ఉత్తరం రాసి ఇవ్వడం తప్ప మార్గం లేదని నిశ్చయించుకున్నాడు. అయితే ఆ ఉత్తరం ఎక్కడ ఇవ్వాలనేదిగూడా సమస్యే అయింది. ప్రేమ అంటే ఇన్ని చిక్కులుంటాయని అంతకు ముందు అతనికి తెలీదు.

శ్యామల తండ్రి రాఘవరావు, గోపాలం కలిసి అప్పుడప్పుడూ చెస్ ఆడుతుంటారు. అందువల్ల వాళ్ళిద్దరికీ కొంచెం దోస్తీ వుంది. ఆయనతో మాట్లాడితే సరిపోతుం దనుకున్నాడు. కానీ ఆమె ఇష్టం ఏమిటో తెలవాలిగా మరి?

చివరికి ఓనాడు గోపాలం మంచి మంచి పదాలన్నీ ఏరి తన హృదయం అంతా ఆమెకి అర్థంఅయేలా ఎనిమిది పేజీల వుత్తరం రాశాడు. రాసింతర్వాత

చూసుతుంటే అది పరిపోదవిపించింది. కరెక్షన్లు చేస్తే అది కాస్తా పదకొండు పేజీలయింది. మర్నాడు పొద్దున్నే దిన పత్రికలో పెట్టి ఆమె కివ్వాలనుకున్నాడు. ఎప్పుడు తెల్లవారుతుందా అని చూస్తూ కూచున్నాడు. ఆమె రానూ వచ్చింది పోనూ పోయింది వుత్తరం మాత్రం అతని చేతిలోనే వుండిపోయింది. గోపాలానికి ధైర్యం చాలలేదు ఆమె వెళ్లి పోయిం తర్వాత "ఎంత బుద్ధితక్కువ వాణ్ణా!" అని విచారి చాడు.

ఇంతలో ఒక ఆదివారం వచ్చింది. మధ్యాహ్నం పన్నెండు గంటలవుతుం డగా గోపాలం శ్యామల వాటాలోకి వెళ్ళాడు. ముందుగదిలో రాఘవరావు ఏదో వార్తని పట్టుదలగా చదువు తున్నాడు పేపర్లో. గోపాలాన్ని చూడ గానే "రండి, రండి" అని ఆహ్వానిం చాడు. "మీ కోసమే చూస్తున్నాను ఇంక ఆడదామా?" అని చెస్‌బోర్డ్ తీసి టీపాయ్ మీద పరచి పావులు సరిచేశాడు. గోపాలం ఆ మాటా ఈ మాటా మాట్లా డుతూ ఒకసారి పావుల్నికదిపి "శ్యామల లేదా?" అనడిగాడు. "లోపల వుంది" అన్నాడు రాఘవరావు ఆ మాటలకి శ్యామల లోపల్నుంచి ఓసారి తొంగి చూసింది. గోపాలం రాఘవరావు గమ నించకుండా లోపలి గుమ్మంలోకి చూస్తూ పరధ్యానంగా ఆట ఆడుతున్నాడు రెండు క్షణాల్లో గోపాలం ఆట కట్టయింది. "ఇంత డల్‌గా వున్నారేం ఇవాళ?" రాఘవరావు అడిగాడు. "అబ్బే అలాంటి దేంలేదు మరో ఆట వేద్దాం" అని మళ్లీ సర్దాడు పావుల్ని గోపాలం ఈ లోగా శ్యామల రెండు మూడు సార్లు గుమ్మం లోంచి చూసి చిర్నవ్వులు నవ్వింది గోపాలం అన్యమనస్కంగా ఆట మొద లెట్టాడు మళ్లీ అతని ఆట కాసేపట్లోనే కట్టయింది

"ఏమిటయ్యా! ఇలా వున్నావ్ ఇవాళ, కొంపదీసి ఎవరితోనన్నా ప్రేమలో పడ్డావా?" రాఘవరావు ఫెళ్లున నవ్వాడు. గోపాలం తత్తరపడ్డాడు. అతని చేయి ప్రయత్నంగా జేబులో వుత్తరాన్ని తడిమింది శ్యామల లోపలనించి కాఫీ తెచ్చిఇస్తూ "ఎవరు ఎవర్ని ప్రేమించారు నాన్నా?" అంది. ఆమె శరీరంలో సౌందర్యమే కాకుండా ఏదో సుగంధం గూడా వున్నట్టు తోచింది గోపాలానికి. "అబ్బే ఆయనేదో వూరికే అన్నారు లెండి" అని మాట తప్పించాడు. శ్యామల అక్కడే ఓ కుర్చీలో కూచుంది. గోపాలానికి గుండె దడగావుంది. కాఫీ తాగుతూ ఆ ఆట పూర్తిచేసి "ఇక చాలండీ! నేను ఆడలేను" అని అన్నాడు. రాఘవరావు కాఫీగ్లాసు కిందపెడుతూ "ఇవాళ మీరు బాగున్నట్టు లేదు" అన్నాడు. శ్యామల ఎందుకో నవ్వింది. "అట్లా ఎందుకున్నారు?" అంది. "రాత్రంతా చదువుతూ కూచున్నానుగా

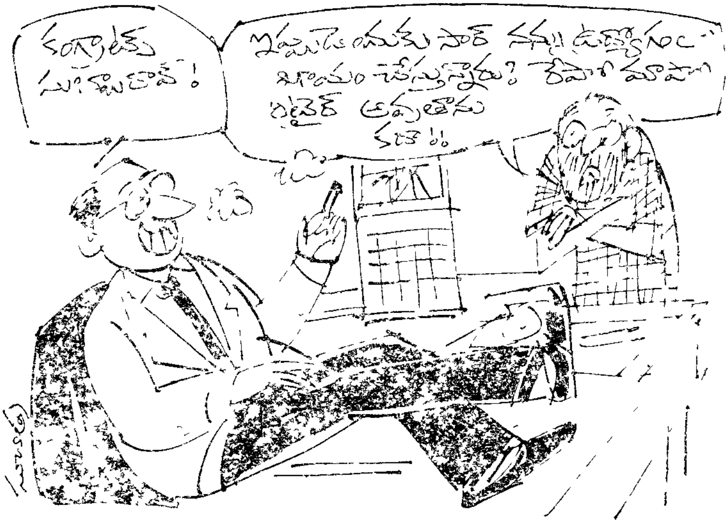

"కాస్త అలసటగా వుంది" అన్నాడు గోపాలం. రాఘవరావు ఎందుకో లేచి లోపలికి వెళ్ళాడు గోపాలం చటుక్కున జేబులో వుత్తరం తీసి శ్యామల చేతిలో పెట్టి "చదువుకోండి" అని గబగబా వచ్చేశాడు శ్యామల ఆశ్చర్యంగా చూస్తూ వుండిపోయింది గదిలో కొచ్చాక కూడా గోపాలం గుండె గుబగుబలాడుతూనే వుంది. ఆ వుత్తరం చదువుకుని ఆమె ఏమంటుందో! ఒకవేళ కోపం వస్తే వచ్చి తిట్టదుగదా! గబగబా బట్టలేసుకుని రోడ్డుమీద పడ్డాడు రాత్రి రెండో సినిమాగూడా చూసి గదిలోకొచ్చి పడుకున్నాడు ఆ రాత్రంతా తనికి నిద్రపట్టలేదు ఎప్పుడు తెల్లవారుతుందా? ఆమె పేపరుకోసం ఎప్పుడు వస్తుందా అని ఎదురుచూశాడు

చివరికి తెల్లవారింది. ఆమె మామూలుగా వచ్చి పేపరు తీసుకుని వెళుతూ అడిగింది. "రాత్రి అంత పొద్దు పోయేదాకా ఎక్కడికెళ్ళారు?" అని అడిగింది.

"ఎవరో ఫ్రెండు సినిమాకి పిలిస్తే వెళ్ళాను" అన్నాడు.

ఆమె మామూలుగా వుంది "వుత్తరం చదివారా?" అనడుగుదా మనుకున్నాడు. కానీ ధైర్యం చాలలేదు ఈలోగా ఆమె వెళ్ళిపోయింది

గోపాలం నిరుత్సాహ పడిపోయాడు ఐనా ఆమె ఆవిషయం ఆలోచిస్తుందేమో! ఇప్పుడే ఎలా చెబుతుంది? అని సరిపెట్టుకున్నాడు. అలా ఒకటి రెండు కాదు ఆరు రోజులు గడిచాయి. గడుస్తున్నకొద్దీ శ్యామలామె ఆ వుత్తరం

చదివిందా? అని అనుమానం వస్తోంది గోపాలానికి.

ఆ ఆదివారం పొద్దున్నే ఆమె పత్రిక కోసం వచ్చింది. ఆమె వచ్చేటప్పటికి గోపాలం పేపరు చదువుతూ కూచున్నాడు "కొంచెం వుండండి. ఈ కాస్త చదివేసి ఇస్తాను" అన్నాడు. ఆమెని కాసేపు ఆపి మాట్లాడించాలని వుద్దేశం. ఆమె కూచుంది క్షణం తర్వాత "మీరు ఏమీ చెప్పనే లేదు" అన్నాడు గోపాలం "ఏమిటి?" అంది శ్యామల "మొన్న నేనిచ్చిన వుత్తరం గూర్చి" అన్నాడు గుండెలు కూడదీసుకుంటూ. ఆమె సీరియస్‌గా గోపాలాన్ని చూసి "తొందరేం?" అని పేపరు లాక్కుని వెళ్ళిపోయింది గోపాలానికి విషయం అర్థం కాలేదు ఆమె తప్పకుండా తనక్కావాలి ఆమె లేకపోతే జీవితం ఎలా వుంటుందో అతనికి ఊహగ్గూడా అందడంలేదు.

మధ్యాహ్నం అన్యమనస్కంగా అతను తన గదిలో పడుకుని వున్నాడు. ఆవేళ ఆఫీసుకి సెలవు పెట్టి పొద్దుణ్నించీ గదిలోనే వున్నాడతను. శ్యామల వచ్చింది ఆమె వచ్చిన అలికిడికి అతను తలెత్తి చూశాడు ఆమె అప్పుడే స్నానం చేసి జుత్తు ఆరబెట్టుకుంటూ వచ్చింది. అప్పుడే విరబూసిన గులాబీల గుత్తిలా వుందామె. "నేను సాయంత్రం సినిమా కెళుతున్నాను" అంది జుత్తుని వెనక్కి తోసుకుంటూ. గోపాలం గుండె పైకిఎగదన్నినట్టయింది. కంగారుగా లేచి కూచున్నాడు. "ఏమిటి?" అన్నాడు. ఆమె మళ్ళీ చెప్పింది "నేను రావచ్చా" అని అతనడిగాడు "రావాలనేగా చెబుతున్నాను" అని ఆమె ఎలావచ్చిందో అలా వెళ్ళిపోయింది. అకస్మాత్తుగా లైటు వేసి తీసేసినట్టయింది గోపాలానికి. తనని సినిమాకి ఆహ్వానించిందంటే మరింక సుముఖంగానే వుందన్న మాట. ఆ ఆలోచన వచ్చేసరికి అతనికి ఏనుగెక్కినంత సంబరమైంది. గబాల్న లేచి అద్దంముందు కూచుని నీట్‌గా షేవ్ చేసుకున్నాడు. సాయంత్రందాకా కాలం గడవడం అతనికి కష్టమైంది. గదిలో పచార్లు చేశాడు అద్దంముందు కూచుని తనని తానే పరీక్షించుకున్నాడు. సిగరెట్లు ధాటీగా తగలేశాడు. 'ఓహో, ప్రేమ జయించింది. జయించదా మరి గొప్పదికదా ప్రేమంటే!' అని చాలా సార్లనుకున్నాడు. ఆమె వచ్చాక తన జీవితం ఎలా వుంటుందో వూహించుకుంటూ గడిపేశాడు. గంటలు, నిమిషాలు అన్నీ తనిమీద పగబట్టి ఆగిపోయినట్టు అతనికి తోచింది

సాయంత్రం ఆమె ముస్తాబై వచ్చింది. చిరునవ్వు నవ్వుతూ "పదండి" అంది. గది తాళంవేసి ఆమెతో నడుస్తుంటే గాల్లో తేలిపోతున్నట్టుగా వుంది ఆమె చక్కగా అలంకరించిన పూలకుండీలా

బాగా పూసిన మల్లెపందిరిలా వుంది గోపాలంతో చక్కగా కబుర్లు చెబుతూ నడుస్తోంది ఆమె ... ప్రపంచం అంతా తన పాదాక్రాంతమైపోతున్నట్టు అన్పిస్తోంది

"ఇలా ఎంత దూరం నడద్దాం?" అంది శ్యామల.

గోపాలం ... రిక్షా కరుచుకుని ఆటోని పిలిచాడు ఇద్దరూ కూచున్నారు. ఆటో రివ్వున పోతూవుంటే శ్యామల సాన్నిహిత్యం అతనిలో ఏవేవో ప్రకంపనాలు రేపుతోంది. ఆమె దేవత ఐనట్టూ, తానొక దివ్యుడైనట్టూ ఇద్దరూ తోటల్లో, సెలయేళ్ళలో, మబ్బుల్లో ఇంకా ఎక్కడెక్కడో, ఏవో అందని లోకాల్లో విహరిస్తున్నట్టు తోస్తోంది. ఆటో థియేటర్ చేరగానే కలలోంచి దిగాడు గోపాలం.

థియేటర్ బుకింగ్ దగ్గరా, లోపలా అందరూ తమ ఇద్దర్నీ చూసి అసూయ పడుతున్నట్టు అన్పించింది శ్యామల చిరునవ్వు నవ్వుతూ అతన్ని ఏదో అడుగుతోంది అతను ఏదో చెబుతున్నాడు. వాటిలో విషయం ఏమీలేదు.

సినిమా మొదలైంది. గోపాలం శ్యామల భుజాలమీద చేయివేశాడు. ఆమె నవ్వుతూ తీసేసింది అతని చేతిని. సినిమా అయిపోయేదాకా ఆమె అతన్ని అలాంటివి ఏమీ చేయనివ్వలేదు.

అప్సరసను వెంటబెట్టుకున్న నల కూబరుడిలా అతను ఆమెతో ఒక పెద్ద హోటలుకెళ్ళాడు. అక్కడ ఏ ప్రత్యేకతలేని సామాన్య మానవులని చాలా మందిని తిరస్కారంగా చూశాడు గోపాలం. ఇద్దరూ కలిపి రూఫ్‌గార్డెన్లో చక్కని భోజనం చేశారు. భోజనం ఐన తర్వాత విశ్రాంతిగా వెనక్కివాలి అతను సిగరెట్ అంటించాడు ఎదురుగా శ్యామల మెరిసిపోతూ అతని కళ్ళకి కన్పిస్తోంది ఆమె చేతివేళ్ళు సన్నగా పొడగ్గా సాగి టేబిల్‌మీద ఏదో లయ వేస్తున్నాయి ఆమె కళ్ళు ఎందుకో వెలుగుతున్నాయి. ఆమె పెదాలు ఎందుకో సన్నగా కదులుతున్నాయి. కాస్సేపయాక

"మీ నిర్ణయం దృఢమైనదేనా?" అంది శ్యామల

గోపాలం తన కలల్లోంచి దిగి వచ్చాడు. "మీ నిర్ణయం గూర్చే నేను ఆందోళన పడుతున్నాను. నేను దృఢంగా నిలుస్తానని నాకు నమ్మకం వుంది" అన్నాడు. ఆమె నవ్వుతున్నట్టుగా చూసింది. "నా నిర్ణయాన్ని చెప్పేముందు మీరు కొన్ని తెలుసుకోవాలి అవన్నీ ఈ వుత్తరంలో వున్నాయి. ఇంటికి వెళ్ళాక చదువుకోండి," అని అతనికో వుత్తరం అందించింది. గోపాలం మెరిసే కళ్ళతో దాన్నందుకున్నాడు అక్కడే చింపబోతుంటే ఆమె" ... ... ఒంటరిగా చదువుకోండి" అంది వారిస్తూ గోపాలం

నవ్వి దాన్ని జేబులో పెట్టుకున్నాడు. ఇద్దరూ లేచి బిల్లు చెల్లించి బయటికి వచ్చారు. "చలిగావుంది" అంది శ్యామల కొంగుని నెత్తిపైనుంచి కప్పుకుంటూ. గోపాలం నవ్వి ఆటోని కేకేశాడు ఆటోలో వెచ్చగా ఆమె పక్కన కూచోడం అతనికి స్వర్గతుల్యంగా వుంది ఆమె చేతిని తన చేతిలోకి తీసుకున్నాడు ఆమె మెల్లగా చేయి విడిపించుకుంది

ఆటో ఇంటిముందు ఆగగానే దిగి మీటరు చెల్లించి ఆమె వైపు చూశాడు గోపాలం ఆమె నవ్వుతూ "ఇక వస్తాను. రేపొద్దునే కలుసుకుందాం" అంది గోపాలం తలవూపాడు ఇద్దరూ కాంపౌండు గేటుదగ్గరికి రాగానే మసక చీకటిలో ఆమెని అకస్మాత్తుగా ముద్దు పెట్టుకోబోయాడు. ఆమె ముందే ఊహించినదాన్లాగా తప్పించుకుని "రేపు కలుద్దాం" అంటూ నవ్వుతూ పరుగెత్తింది గోపాలం ఒక్క క్షణం బ్రమాన్పడి అంతలోనే తేరుకుని హుషారుగా కూనిరాగం తీస్తూ గది తాళం తీశాడు.

లోపలికి వెళ్ళగానే అర్జంట్‌గా ఆమె ఇచ్చిన కవరు విప్పి చదివాడు చదువుతుంటే అతని కాళ్ళు కుప్పకూలి పోయాయి కళ్ళు బైర్లుకమ్మాయి

"మీ నిర్ణయం నాకు చాలా సంతోషంగా వుంది. ఐతే ఈ విషయం విని గూడా మీ నిర్ణయం అలాగే వుంటే నా కంతకంటే ఆనందం ఏముంది? నా కిదివరకే పెళ్ళయింది ఆయన ఒక ఆక్సిడెంట్‌లో పోయారు నా బతుకు చీకటి కాగూడదని మా నాన్న నన్ను మళ్ళీ చదివిస్తున్నాడు ఈ సమయంలో మీ వుత్తరం నా కెంతో ధైర్యాన్నిచ్చింది నా పెళ్ళయిన తర్వాత ఒక సంవత్సరం మాత్రమే నేను ఆయనతో "

గోపాలం ఇక ఆ వుత్తరాన్ని చదవలేకపోయాడు బుర్ర బద్దలైపోతూంది గుండె దెబ్బతిన్న పక్షిలా వుందతని మనసు. రాత్రంతా తెరిచిన కన్నులా అతని గదిలో లైటు వెలుగుతూనేవుంది ఆ వెలుతురులో అతను కాల్చే సిగరెటు పొగ వలయాలుగా గదంతా నిండింది. చివరికి తెల్లవారు జామున అతను లేచి ఎక్కడికో పోయాడు

తర్వాత రెండు రోజులకు అతను గది కాళీచేసాడు!